824/09

Den 6. juli 2009 blev i sag nr. 75.132:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxx

mod

Himmerland Forsikring gs.
Himmerlandsgade 110
9600 Aars

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Himmerland Forsikring gs., klager over selskabets afvisning af at yde dækning for en anmeldt skade på bilen. Klageren ønsker den ham tilkomne erstatning forrentet fra den 25/6 2008.

Selskabets advokat henviser til, at selskabet har mistanke om, at skaden er sket som følge af klagerens selvforskyldte beruselse og/eller grove uagtsomhed.

Det fremgår af sagen, at klageren søndag den 25/5 2008 kl. ca. 03:00 kørte galt i sin Porsche Cayman. Klageren henvendte sig til skadestuen den 25/5 2008 kl. 19:24. Af skadestuejournalen fremgår:

> "Anamnese
> Pt. har mistet herredømmet over sin bil og er kørt i grøften med stor hastighed.
> Bar sele.
> Har efterfølgende haft ømhed i baghoved og nakke."

Af politirapport af 25/5 2008 fremgår bl.a.:

> "Under kørende patrulje i patruljebil … d.d. kl. 0310 sendte vagtcentralen pb. B.M. og mig til færdselsuheld på L.vej i B, hvor en Porche Cayman var forulykket.
>
> Vi kørte til stedet med brug af patruljebilens udrykningssignaler. Vi så ikke noget af interesse for sagen undervejs til stedet.

Ved vores ankomst til stedet kl. 0325 så vi 6 personer i nærheden af den forulykkede Porche, der holdt på tværs af vejen. Alle 6 personer var ankommet til stedet efter ulykken og havde ikke set det ske. De var på vej hjem fra en fest. Porchen havde store skader og alle airbags i bilen var gået. Begge døre stod åbne.

Anmelderen forklarede kort, at han og de 5 andre personer korn kørende til den nærliggende rundkørsel, hvor de så en formentlig beruset mand komme gående ind mod byen. De kørte ad L.vej mod syd og så her den forulykkede Porche. Anmelderen kunne ikke beskrive manden yderligere, end at han var iført en kortærmet lys skjorte.

Vi rekvirerede via vagtcentralen en hundepatrulje til at afsøge området efter personer fra bilen. Falck blev ligeledes rekvireret til oprydning og indtransport af bilen.

Hundepatruljen ankom ca. kl. 0400, hvor de gik spor med hunden uden at finde frem til fører eller passager fra bilen. De forlod stedet kl. 0415.

Falck ankom til stedet ca. kl. 0415 og indtransporterede bilen til K. Falckstation. Vejstrækningen ved uheldet blev renset for olie af Falck.

Vi forlod stedet kl. 0430.

Uheldsstedet er en nord/syd-vendt vejstrækning med let kurve i L.vej i B. Der er to vognbaner og vejen er asfalteret. Der er gode oversigtsforhold og ikke andre vejtekniske foranstaltninger.

Gerningsstedsundersøgelsen viste, at bilen kørte mod syd og her kørt ud i rabatten og ned i grøften, hvorefter bilen formentlig rullede rundt og endte på tværs af vejen i begge vognhaner. Bilen havde skader på alle sider og på taget. Alle airbags var aktiveret i bilen og der var blodpletter på airbaggen fra rettet i førersiden."

Klageren anmeldte ved skadeanmeldelse af 26/5 2008 til selskabet, at han bil var blevet beskadiget, da han var kørt i grøften. Klagerens mægler rykkede selskabet for erstatning for bilen, hvorefter selskabets advokat i skrivelse af 21/7 2008 til klagerens mægler anførte:

"Jeg er af Nord forsikring blevet bedt om bistand i denne sag, og jeg beklager indledningsvist sent svar, hvilket skyldes, at jeg først i dag er kommet tilbage fra ferie. Som det er advokat O.B.C. (herefter FT) bekendt, har OK Taksation ved O.R. foretaget en række undersøgelser i sagen, men der er fortsat ikke kommet tilfredsstillende oplysninger på en række spørgsmål i sagen.

De faktiske omstændigheder

Uheldet er efter det oplyste sket den 25. maj 2008, kl. 0300 i B., lige efter en rundkørsel, som FT passerer. Ulykken sker på en landevej i en blød bue.

Ved O.R.s undersøgelser af ulykkesstedet er det konstateret, at der ikke er er nogen former for tegn på opbremsning eller lignende, før bilen kører lige ud i en blød venstrekurve og fortsætter over en strækning på ca. 25 meter i grøften indtil bilens højre forhjul sandsynligvis er knækket af, hvorefter bilen 'kastes' tilbage på vejen. Skaderne på bilen er særdeles omfat-

tende, men der foreligger ikke endelig oplysning, om bilen er totalskadet, idet taksator afventer oplysninger om prisen på reservedele på den noget specielle bil.

Faktum er imidlertid, at det må anses for ganske udelukket, at de omfattende skader på bilen skulle være sket ved en hastighed på kun 80 km/t som angivet i skadeanmeldelsen. Herudover har det givet anledning til betydelig undren, hvordan FT uden nogen former for opbremsning eller lignende skulle være kørt lige ud i kurven.

Der er ingen vidner til uheldet, men af politirapporten optaget til sagen fremgår, at vidner kl. 03.06 ringede til S. politi og anmeldte, at bilen stod forulykket på vejen. Ca. 200 meter før bilen, havde vidnerne (6 personer i samme bil) passeret en person, som må være FT, gående fra ulykkesstedet. Manden beskrives i politirapporten af anmelderen som 'formentlig beruset'. Manden havde en kortærmet skjorte på.

Af politirapporten fremgår tillige, at politiet uden held forsøgte at kontakte FT på bopælen kl. 08.30, men at der ikke var personer tilstede. Dette skal sammenholdes med FT's forklaring til O.R. om, at han lagde sig til at sove i hjemmet, efter at være blevet hentet ved bagerforretningen ca. kl. 06.30.

Det har også givet anledning til betydelig undren, at FT vælger - efter det ganske voldsomme uheld - at forlade ulykkestedet, som er en relativt befærdet omfartsvej udenfor B. Netop som advokat burde FT da være bekendt med faren for andre ved at efterlade bilen på vejbanen, og idet hele taget det uforsvarlige i at forlade ulykkestedet. Det bemærkes i den forbindelse, at FT over for O.R. har angivet, at han efter ulykken alene var forslået og øm og uden akut behandlingskrævende skader (ud over et par smadrede briller).

Endelig - og måske mest bemærkelsesværdigt - dukker FT først op i bagerforretningen B. i B. kl. 05.50, hvilket er bekræftet af bagerekspedienten, som åbnede døren for FT. Det vil altså sige, at der er gået næsten 3 timer fra ulykken og til ankomsten til bagerforretningen, som kun ligger ca. 1100 meter væk fra ulykkesstedet.

FT har herom til O.R. forklaret, at han måske har lagt sig til at sove et eller andet sted på sin vej mod centrum på jorden!!! Igen en fremgangsmåde, som må betegnes som højst usædvanlig, når FT selv angiver, at han ikke var andet end øm og forslået efter ulykken. I en efterfølgende mail har FT tillige til O.R. angivet, at han altid står tidligt op, hvorfor det pludselige søvnbehov, næppe heller kan skyldes træthed. Endelig forekommer det meget, meget usædvanligt for en advokat at lægge sig til at sove på jorden efter at have forladt (øjensynligt i hast) det umarkerede ulykkessted.

Den første person, som er i kontakt med FT efter uheldet, er bagerekspedienten B. Denne har til O.R. oplyst, at virkede omtumlet og træt som om han 'havde været i byen hele natten'. FT lånte telefonen og lånte så en stol, hvor han nærmest sad og sov ifølge forklaringen til O.R.. FT blev afhentet kl. 06.35, ifølge hans egen forklaring af en taxa.

Yderligere spørgsmål

FT har i forbindelse med sagen ikke ønsket at bidrage i videre omfang til sagens oplysning.

FT's handlemåde i forbindelse med uheldet giver anledning til betydelig undren, og selskabet er derfor - selvsagt - nødsaget til at indhente oplysninger til vurdering af, om uheldet er forvoldt ved omstændigheder, der falder ind under FAL §§ 18-20.

Som angivet ovenfor kan det allerede på grundlag af bilens skader konstateres, at uheldet ikke kan være sket med 80 km/t som hævdet. Selskabet vil undersøge dette forhold nærmere ved en såkaldt PC-Crash analyse.

Herudover har FT alene over for O.R. angivet, at årsagen til køreturen natten mellem lørdag og søndag var, at han 'som altid' var stået tidligt op for at køre mod familiens sommerhus for at klargøre dette til sommeren. I den forbindelse skulle han til B. og besigtige et jordstykke. I den forbindelse bemærkes det, at jeg gerne modtaget nærmere oplysninger om adressen for såvel sommerhuset som jordstykket. Endvidere giver forklaringen om besigtigelse anledning til undren. Der var mørkt kl. 03.00 den 26. maj 2008, hvilket også direkte fremgår af politirapporten.

Endvidere har FT ikke ønsket at bidrage med oplysninger om, hvad han lavede aftenen før uheldet (den 25. maj). Var FT til fest, i byen eller lignende? I den forbindelse anmoder jeg venligst om, at FT underskriver en samtykkeerklæring med henblik på indhentelse af masteoplysninger fra FT's mobiltelefon.

Ydermere beder jeg venligst om at modtage en nærmere redegørelse fra FT om, hvorfor han valgte det højst mærkværdige forløb (og rute) efter uheldet.

Endelig må jeg bede om en nærmere - udførlig - redegørelse og dokumentation for forholdene i forbindelse med købet af bilen. Jeg er enig med FT i, at erstatningen skal opgøres på grundlag af handelsværdien, men det er tidligere (ofte) set, at biler importeret fra udlandet ikke udviser de reelle kilometertal ved salg til danske købere."

Klagerens mægler anførte i mail af 14/8 2008 til selskabets advokat:

"Jeg skal beklage, at I ikke vil udlevere den af O.R. udfærdigede rapport, da den åbenbart danner grundlag for jeres behandling af sagen. Set med kundens øjne var hans samtale med OR stort set uden reelt indhold, idet kunden på grund af hjernerystelse og chok kun glimtvis kunne huske, hvad der skete den morgen.

De efterfølgende kommentarer er baseret på de faktiske forhold samt, hvad kunden er i stand til at huske.

Kunden var som oplyst på vej til sit sommerhus på T.N. ved F., besigtige en byggegrund beliggende O., B.

Kunden kører via rundkørslen lige uden for byen ad L.vej. Fra rundkørslen og hen til O. er der ca. 400 m. Vejen drejer lidt til højre og derefter til venstre ca. 200 m fra rundkørslen og omtrent halvvejs mellem rundkørslen og O. Det er uden for bymæssig bebyggelse, hvor 80 km/t er tilladt. Kunden kan som nævnt intet huske på grund af hjernerystelsen, men intet taler for, at han først snor sig gennem rundkørslen, for derefter at køre vildt og voldsomt, når han kun skulle 400 m hen ad vejen.

Uheldet er sket inde i venstresvinget, hvorfor der altså ikke er tale om at køre lige ud. En logisk forklaring på uheldet kan være, at kunden har forsøgt at undvige et dyr. Der er jo åbne marker på højre hånd. At noget sådant sker, kan læses næsten dagligt i avisen (udklip vedhæftet). Især i brunsttiden (maj).

Kunden erindrer ikke, om han har bremset eller ej, men enhver ved, at moderne biler meget sjældent efterlader sig bremsespor, da moderne bremseelektronik netop skal forhindre blokering af hjulene ved opbremsning.

Påstanden om, at bilen ikke skulle kunne skades som sket ved en hastighed på max. 80 km/t, accepteres ikke. Moderne biler har kun styrke i kabinen, mens resten er af letvægtsmaterialer eller lavet til at blive ødelagt for at absorbere energien ved sammenstød, så personskader minimeres. Jeg vedhæfter en crashtest af en Audi Q7, der totalskades ved kun 56 km/t, og så var det endda ved frontal kollision.

Hvad der derefter sker, har kunden ingen erindring om, men han ved, at han havde en jakke på ud over en langærmet skjorte, så det kan ikke være ham, de 6 personer har beskrevet som værende i en kortærmet skjorte uden overtøj.

Kunden erindrer først noget fra det tidspunkt, hvor han befinder hos bageren og får bestilt en taxi, der kan køre ham til K. At ekspedienten opfatter ham som om, han havde været i byen hele natten, stemmer godt overens med, at kunden har haft hjernerystelse og var chokeret efter uheldet. Desuden havde han mistet sine briller (lå ødelagte i bilen), og da han har en svær bygningsfejl samt glas af styrke -5,25 og -6,75, er hans orienteringsevne uden briller stærkt nedsat.

Ifølge politirapporten blev føreren af bilen ikke identificeret, og politiet forsøgte forgæves at kontakte ejeren (advokatfirmaet) på firmaadressen S.vejen … 34, K.

Kundens privatadresse er imidlertid S.vejen 7, K.

Kunden kontaktede mig telefonisk en gang i løbet af søndagen, og da jeg hørte, han havde slået hovedet og hørt, hvordan han havde det, anbefalede jeg ham at tage på skadestuen på K. Sygehus, hvilket han gjorde senere søndag. Da jeg havde møde med ham mandag, kunne jeg både høre og se hvor dårligt, han havde det, og hans kone og jeg fik ham overtalt til at konsultere hans læge B.B., K. (P.t. på ferie). Udskrift af patientjournal vedhæftes. Ifølge politirapporten var der blod på airbag i førersiden.

Med hensyn til bilen, så har kunden ikke importeret denne, men købt den i Danmark ad to omgange. Først via et af ham ejet selskab, som derefter har solgt bilen til advokatfirmaet. Købsaftalerne vedhæftes, dog uden læsbar købspris.

Jeg håber, ovenstående redegørelse vil fremme sagen, og ser frem til en snarlig afslutning."

Selskabets advokat anførte herefter i mail af 14/8 2008 til klagerens mægler:

"Det er selskabets og min opfattelse, at der fortsat er adskillige uafklarede punkter i sagen, og alt andet lige har selskabet en ringe tillid til, at skaden kan være indtrådt i form af et almindeligt kørselsuheld med 80 km/t.

Jeg kan ikke se, at min anmodning om fuldmagt til indhentelse af teleoplysninger (opkalds- og masteoplysninger) vedrørende din kundes mobiltelefon er blevet besvaret. Jeg skal anmode om at modtage en sådan fuldmagt for så vidt angår perioden fra den 25. maj 2008 kl. 20 og til næste morgen kl. 6.00. Jeg udfærdiger gerne fuldmagten, hvis det ønskes.

Oplysningerne er afgørende for vurderingen af erstatningspligten.

Jeg kan ligeledes oplyse, at selskabet nu vil anmode firmaet D. Crash ApS v/bilinspektør P.B.H. om at foretage en såkaldt PC Crash analyse med henblik på at bestemme uheldsforløbet og farten på skadetidspunktet.

Ligeledes mangler jeg stadig en redegørelse for, hvad din kunde foretog sig om eftermiddagen/aftenen den 25. maj.

Jeg bemærker afslutningsvis, at angivelsen i din mail af, at kunden har fået hjernerystelse og amnesi efter ulykken (fortsat) giver anledning til undren. Der er intet i den medsendte skadestuejournal, som tyder herpå. Der findes fuldstændigt normale forhold ud over lettere muskelspændinger i baghovedet/nakken. Der er ingen angivelse af klager over amnesi, hovedpine eller at han var ør/konfus på uheldstidspunktet eller senere."

Klagerens mægler anførte i mail af 25/8 2008 til selskabets advokat:

"Vi bemærker, at selskabet langt om længe får foretaget den nævnte crash-test, men tillader os samtidig at betvivle værdien heraf. Kunden har i øvrigt været uden bil i snart 3 mdr. nu!

Med hensyn til dine bemærkninger om kundens hjernerystelse og bevidstløshed, så har du åbenbart glemt, at kunden over for O.R. har oplyst, at han ikke havde nogen erindring om, hvad han foretog sig i tiden fra uheldet og indtil, han kom til sig selv i bagerforretningen. Det tyder klart på hjernerystelse med bevidstløshed og hukommelsestab. Udskriften af patientjournalen har du åbenbart ikke haft tid til at nærlæse. 'Ingen voldsom hovedpine' er ikke ensbetydende med, at man ikke eller har haft hovedpine. Det under punktet behandlingsplan nævnte 'commotiovarsel' er et udtryk for, at lægen ordinerer fred og ro, ingen læsning, tv, etc. på grund af hjernerystelse (commotio). At der ikke er klare fysiske tegn på hjernerystelse på undersøgelsestidspunktet kl. 19.24 skyldes, at der er gået ca. 16 timer siden uheldet fandt sted. Normalt observeres for hjernerystelse i ca. 12 timer.

Ønsket om indhentning af teleoplysninger for kundens mobiltelefon findes ikke relevant for sagen, og desuden havde kunden ikke sin mobiltelefon hos sig. Det var derfor, han var nødt til at låne telefonen hos bageren. Det samme gælder ønsket om indsigt i kundens færden."

Der blev udarbejdet en rekonstruktion af uheldet. Som følge heraf fremgår af crashrapport:

"**Konklusionen**
Hastigheden af bilen umiddelbart inden kollisionen er beregnet til 87 km/t."

Klageren har ved skrivelse af 24/11 2008 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at han er berettiget til erstatning for den beskadigede bil. Klageren har til støtte herfor anført:

"Ved et færdselsuheld den 25.5.2008 kl. ca. 03.00 forulykkede jeg i min bil - en Porsche Cayman S, årg. 2007. Uheldet skete lidt uden for B., hvor jeg af ukendte årsager kørte i grøften med ca. 80 km/t. Der var tale om et ret voldsomt uheld, og jeg kan på grund af personskade ikke erindre det eksakte begivenhedsforløb umiddelbart før og efter uheldet. Som sagens bilag … fremlægges kopi af skadestuerapport fremsendt via egen læge, B.B.

Denne klage vedrører skaden på bilen. Ved uheldet blev bilen kraftigt beskadiget. Som sagens bilag … fremlægges kopi af skadeanmeldelse. Som bilag … fremlægges kopi af foreløbig taksatorrapport, og som bilag … fremlægges kopi af politiets rapport.

Efterfølgende har jeg ved min forsikringsmægler P.A. …, ført en langvarig korrespondance med selskabet, som igen og igen har udbedt sig yderligere oplysninger. Jeg har så godt som muligt imødekommet selskabets spørgelyst, og jeg vedlægger til ankenævnets orientering kopi af den omfattende korrespondance, jfr. bilag … Som det vil fremgår heraf, har selskabet - pudsigt nok efter at have fået svar på alle sine spørgsmål og nu hvor selskabet tilsyneladende ikke kan finde på flere - indtaget det standpunkt, at det ikke vil betale erstatning for skaden på bilen. Afvisningen er begrundet med, at selskabet ikke tror på min fremstilling af hændelsesforløbet. Selskabet har mistanke om, at skaden er forvoldt ved selvforskyldt beruselse og/eller grov uagtsomhed. Selskabet har ikke meddelt nogen nærmere begrundelse for afvisningen.

Det fremgår også af korrespondancen, at selskabet har udbedt sig en lang række oplysninger om forhold, som selskabet fandt mistænkelige. Selskabet har bl.a. betvivlet, at jeg bruger briller, om brillerne blev ødelagt som følge af ulykken, og om brillerne havde den oplyste stærke styrke (jeg har svær bygningsfejl og er stærkt nærsynet, -5,25 og -6,75). Forhold, som alle er blevet dokumenteret over for selskabet.

Selskabet har også betvivlet mange andre af mine oplysninger, og selskabet overgav derfor sagen til OK Taksation, ved O.R. Selskabet har også søgt bistand hos advokat J.R., som er kendt for at bistå forsikringsselskaber i sager om formodet bedrageri.

Jeg har drøftet sagen med O.R. og holdt møde med ham på mit kontor, og jeg er bekendt med, at O.R. har udarbejdet en rapport til selskabet, men selskabet har nægtet at udlevere mig en kopi af rapporten. Jeg er ligeledes bekendt med, at selskabet/dettes rådgivere har foretaget en lang række undersøgelser af min person, herunder hvilke selskaber som jeg arbejdsmæssigt er involveret i, bestyrelsesposter m.v., om der i de pågældende virksomheder umiddelbart forud for ulykken har været afholdt diverse møder, sammenkomster eller lignende, og om jeg forud for ulykken har været på restaurationer, casino eller lignende i området omkring ulykkesstedet. Selskabet har som anført ikke ønsket at fremlægge resultatet af disse undersøgelser, men som jeg har anført i korrespondancen, skal jeg for ankenævnet gentage, at jeg dagen før uheldet det meste af dagen arbejdede på mit hjemmekontor. På dagen for uheldet stod jeg som sædvanligt tidligt op og kørte mod vort sommerhus i T.N. med henblik på klargøring heraf til sommeren. I den forbindelse skulle jeg i B. besigtige et jordstykke beliggende O., B., som eventuelt skulle indgå i en byttehandel med et jordstykke, som jeg har erhvervet i O. Under denne tur forulykkede jeg.

Selskabet har desuden betvivlet mine oplysninger om hastigheden på uheldstidspunktet. Selskabet fandt det på baggrund af skaderne på bilen 'ganske udelukket', at hastigheden angiveligt var ca. 80 km/t, således som jeg har anslået i min skadeanmeldelse. Tvivlen foranledigede selskabet til lade yderligere en rapport udarbejde, idet man indhentede en rapport fra D.-Crash. Rapporten vedlægges som sagens bilag …, og det fremgår heraf, at D.-Crash har beregnet hastigheden til 87 km/t i uheldsøjeblikket.

Selskabet har også rejst tvivl om de lægelige oplysninger i sagen. Jeg henviser imidlertid til sagens bilag …, hvoraf det fremgår, at jeg både har søgt hospital og egen læge i forbindelse med ulykken. Hospitalet gav commotio-varsel.

Selskabet har endvidere krævet - og fået - købsaftaler udleveret på bilen, til trods for at købsaftalerne er aldeles uden betydning for sagen.

Selskabet har også krævet samtykke til indhentelse af masteoplysninger på min mobiltelefon, uagtet at teleudbyderen alene udleverer den slags følsomme oplysninger til politiet, og uagtet at jeg igen og igen har oplyst, at jeg ikke havde min mobiltelefon hos mig på ulykkestidspunktet. Efter en del korrespondance herom, kontaktede jeg selv min teleudbyder - TDC - som har bekræftet, at TDC kun udleverer masteoplysninger til politiet. TDC var dog indforstået med at sende mig en opkaldsspecifikation, jfr. bilag ... Det fremgår heraf, at der ikke har været hverken ind- eller udgående opkald på telefonen i tidsrummet lørdag den 24.5.2008 kl. 17.42 til søndag den 25.5.2008 kl. 14.01.

Det er således min klare opfattelse, at jeg efter bedste evne har oplyst om alle de forhold, som selskabet fandt mistænkelige.

I skrivende stund har selskabet stadig ikke foretaget endelig opgørelse [af] skaden på bilen, og jeg er derfor ikke klar over, om bilen eventuelt kan repareres. Jeg er derfor nødsaget til at formulere min påstand som en anerkendelsespåstand, hvorefter selskabet skal anerkende, at skaderne på min bil efter ulykken den 25.5.2008 er dækket af den tegnede kaskoforsikring. Desuden nedlægges påstand om, at selskabet er forpligtet til at forrente erstatningen/skadens værdi fra og med den 25.6.2008.

Det forbeholdes at ændre påstanden (og anbringenderne), hvis selskabet skulle udvise vilje til at opgøre skaden, mens sagen verserer i ankenævnet.

Til støtte for sagen gøres det gældende,

- at Ankenævnet for Forsikring er kompetent til at behandle denne sag,

- at jeg som fører af min bil forulykkede ved et færdselsuheld den 25.5.2008,

- at jeg med en hastighed af ca. 80 km/t kørte i grøften,

- at jeg kom personligt til skade ved ulykken,

- at personskaden dels er dokumenteret ved de lægelige oplysninger, dels ved politirapportens oplysninger om blod på airbaggen fra rattet i førersiden, og dels ved det faktum at der notorisk vil indtræde personskade på personer, som opholder sig i en bil, der kører i grøften med ca. 80 km/t, og således som farten og uheldsforløbet i øvrigt er beskrevet i D.-Crash rapporten,

- at der på grund af personskaden er forhold umiddelbart før og efter uheldet, som jeg ikke har erindring om,

- at selskabet ikke har noget som helst grundlag for at tilsidesætte min forklaring om, at der er sket personskade, og om at der er forhold, som jeg ikke erindrer,

- at selskabets synspunkt om, at der ikke - eller kun i ubetydeligt omfang - er sket personskade, harmonerer dårligt med et andet af selskabets synspunkter, nemlig synspunktet om at selskabet på grund af de omfattende skader på bilen fandt det 'ganske udelukket', at hastigheden kun var ca. 80 km/t,

- at selskabet tilsyneladende er af den opfattelse, at bilen har været udsat for en voldsom påvirkning - en opfattelse, som understøtter min forklaring om personskade,

- at jeg har givet selskabet alle mig tilgængelige oplysninger, som er nødvendige for selskabets behandling af sagen,

- at selskabet ikke har hjemmel til at kræve yderligere oplysninger,

- at der ved uheldet skete skade på min bil,

- at den tegnede kaskoforsikring er en all-risk forsikring, der som udgangspunkt dækker alle skader på det forsikrede køretøj,

- at kaskoforsikringen følgelig dækker den skade, der skete ved uheldet,

- at selskabet har bevisbyrden for, at skaden er sket under omstændigheder, som er undtaget af forsikringen, jfr. forsikringsbetingelsernes pkt. 4.2 a og c,

- at selskabet til brug herfor har søgt professionel bistand hos OK Taksation og hos advokat J.R., der er kendt for at have en betydelig erfaring i rådgivning af forsikringsselskaber i sager om forsikringsbedrageri,

- at selskabet og dettes rådgivere desuden har foretaget en lang række undersøgelser for at løfte bevisbyrden,

- at selskabet, bortset fra D.-Crash rapporten, ikke har villet oplyse nærmere om undersøgelserne og fremlægge resultatet af disse undersøgelser,

- at nægtelsen heraf indebærer, at det må lægges til grund, at resultatet af undersøgelserne understøtter mine oplysninger i sagen,

- at selskabet, til trods for specialist bistand og talrige undersøgelser, hverken har dokumenteret eller blot sandsynliggjort, at skaden er sket under omstændigheder som er undtaget af forsikringen, jfr. forsikringsbetingelsernes pkt. 4.2 a og c,

- at selskabets standpunkt alene beror på en 'mistanke', jfr. selskabets afvisningsmail af den 27.10.2008,

- at selskabet således ikke har løftet sin bevisbyrde, og

- at selskabet er forpligtet til at betale erstatning i overensstemmelse med påstanden.

Vedrørende rentepåstanden gøres det gældende,

- at selskabet senest 14 dage efter ulykkens dato var i stand til at indhente de oplysninger, som var fornødne til bedømmelse af forsikringsbegivenheden og fastsættelse af forsikringsydelsens størrelse,

- at selskabets betalingsforpligtelse i hvert fald senest er indtrådt 1 måned efter uheldsdatoen, og

- at selskabet derfor er pligtig at forrente erstatningen fra og med den 25.6.2008, subsidiært fra et senere tidspunkt.

Provokationer:

Selskabet opfordres til at oplyse, hvorvidt det på det foreliggende grundlag vil anerkende, at jeg har pådraget mig personskade med midlertidig hukommelsestab til følge. I modsat fald opfordres selskabet til - efter nærmere aftale med mig - at indhente en erklæring fra en speciallæge, der på baggrund af materialet i sagen, herunder rapporten fra D.-Crash, udtaler sig om, hvorvidt det må antages, at jeg pådrog mig personskade med de beskrevne følger."

Selskabets advokat har ved skrivelse af 22/12 2008 fastholdt selskabets afgørelse over for nævnet. Selskabets advokat har til støtte herfor anført:

"Forsikringstager, Advokatfirmaet H.L. og O.B.C., jf. **bilag …**, indtegnede den 13. marts 2008 forsikring hos selskabet for den i sagen omhandlede bil af mærket Porsche Cayman. Bilen blev totalskadet ved et færdselsuheld den 25. maj 2008, hvor klager ved en eneulykke forulykkede kl. 03.00 på L.vej, B.

Som det fremgår af den af klager fremsendte politirapport blev bilen af en politirapport fundet holdende halvt inde på vejbanen. Føreren (klager) var ikke at finde, men vidner angav, at man havde set en *'formentlig beruset mand komme gående ind mod byen'.*

Det lykkedes ikke politipatruljen at finde spor af føreren, og politiet sørgede for borttransport af bilen, og man kunne ikke komme i kontakt med ejeren.

Klager indgav skadeanmeldelse, som blev modtaget hos selskabet allerede den 28. maj 2008, jf. **bilag …** Af skadeanmeldelsen fremgik om ulykken alene, at klager var forulykket med bilen, da han kørte i grøften.

Som følge af skadens størrelse og omstændigheder besluttedes det at lade OK Taksation foretage nærmere undersøgelser i sagen. Konsulent O.R. foretog herefter besigtigelse af såvel bilen som af skadestedet, jf. **bilag …, fotos.**

Der blev efterfølgende afholdt møde mellem klager og konsulenten. Klager oplyste på mødet, at bilen var købt af et af klager ejet selskab, og så efterfølgende igen købt af klager i marts 2008. I den forbindelse ønskede klager ikke at oplyse noget om bilens sælger og heller ikke at udlevere salgspapirer i relation til de gennemførte bilhandler. Der var angiveligt i de mellemliggende handler foretaget en betydelig nedskrivning af bilens værdi, før klagers selskab solgte bilen til klager selv (advokatkontoret).

Klager ønskede under mødet ikke at bidrage med oplysninger om sin færden op til uheldet, hvilket han fastholdt, da han blev gjort bekendt med, at selskabet ønskede oplysninger om, hvad han havde foretaget sig forinden uheldet.

Han angav om selve uheldet, at han sandsynligvis i en blød venstrekurve var kommet for langt ud i rabatten, hvorved han havde mistet herredømmet. Herefter var bilen røget ned i grøften, og den blev så slynget op igen for at ende vinkelret på vejen.

Klager huskede, at hans briller var ødelagt ved ulykken, og at han var forslået og øm, men at han ikke havde akut behandlingskrævende skader. Da han ikke havde medbragt sin mo-

biltelefon, begyndte klager at gå mod B.s centrum. Her henvendte han sig i en bagerbutik kort før kl. 6.30. Han lånte en telefon i bagerbutikken og fik fat i en taxa, der kørte ham hjem. Forespurgt til strækningen fra uheldsstedet angav klager, at der nok ikke er så langt, og at han muligvis (og sandsynligvis) havde lagt sig til at sove et eller andet sted!

Da han var kommet hjem gik han i seng og vågnede senere på dagen, hvorefter han tog på hospitalet om aftenen for at lade sig undersøge for nakkesmerter. Klager har i den forbindelse fremlagt skadestuejournal som bilag ... Som det fremgår heraf fandtes der i det hele normale forhold og ikke tegn på hjernerystelse, hvorfor klager blev sendt hjem med et 'standard' commotio-varsel. Opmærksomheden henledes på, at der er angivet tallet 15 på Glasgow-scalaen, hvilket indebærer, at der ikke er tegn på hjernerystelse overhovedet.

Ved efterfølgende henvendelse fra konsulent O.R. i bagerforretningen i B. … oplyste 'E.' under en telefonsamtale den 10. juni 2008, at hun huskede klager udmærket. Klager havde henvendt sig i butikken ca. kl. 05.55 søndag den 25. maj 2008. Klager havde virket omtumlet og træt *'som om han havde været i byen hele natten'.*

E. ringede på klagers begæring efter en taxa, og klager blev hentet af taxaen ca. kl. 6.35. I den mellemliggende tid havde klager intet nævnt om et færdselsuheld. Han havde siddet på en stol og *'sad blot og hang, nærmest sov'*.

Konsulent O.R. rekvirerede herefter politirapporten og kontaktede på grundlag heraf en af anmelderne angivet i politirapporten. Anmelderen, PJ, angav telefonisk den 19. juni 2008, at han på skadedatoen var kommet kørende af L.vej ca. kl. 00.30 og bemærkede en person, der kom gående mod vidnets færdselsretning. Personen havde en let slingrende gang, og PJ's indtryk var, at pågældende var fuld. De havde ikke kontakt til personen og ankom få hundrede meter senere til den forulykkede Porsche, hvorefter de kontaktede politiet.

Konsulent O.R. anmodede herefter ved brev af 18. juni 2008 klager om at fremsende slutsedlerne for de handler, der var foretaget med bilen, samt at redegøre for sin færden lørdag den 24. maj 2008 (dagen før uheldet sker). I brevet henviste konsulenten bl.a. til FAL § 22. Brevet er ubesvaret.

Selskabet har i det efterfølgende forløb fået indhentet en undersøgelse fra D. Crash ApS til bedømmelse af Porschen's fart på skadetidspunktet. Undersøgelsen er klagers bilag …, og her efter farten angivet til ca. 87 km/t.

Der har efterfølgende tillige været en meget omfattende korrespondance i sagen, primært via e-mail mellem klagers forsikringsmægler og undertegnede. Korrespondancen er af klager medsendt til nævnet som et samlet bilag …

Som det vil fremgå af korrespondancen har klager ikke ønsket nærmere at redegøre for sin færden dagen før uheldet. Klager har fastholdt, at han ikke havde sin mobiltelefon med på tidspunktet for skaden, og har sendt teleoplysninger til dokumentation herfor, jf. klagers bilag ...

Klager har under korrespondancen - som i klagen - angivet, at han på dagen for uheldet *'som sædvanligt stod tidligt op',* og at han kørte mod familiens sommerhus for at gøre det klar til om sommeren. På vejen skulle han besigtige et jordstykke ved B., hvilket var grunden til, at han befandt sig på vejen, hvor ulykken skete.

Jeg har på vegne selskabet gentagne gange anmodet om en nærmere og indgående redegørelse for klagers færden i dagen op til ulykken. Klager har nu i klagen - så vidt ses for første gang - angivet, at han (lørdag) den 24. maj 2008 arbejdede på sit hjemmekontor. Der foreligger dog ingen dokumentation herfor.

I den forbindelse har selskabet ved undertegnede påpeget, at klager gennem hele hændelsesforløbet har nægtet at medvirke til angivelse af nærmere oplysninger om, hvad han egentlig har foretaget sig i forløbet op til ulykken.

Dette skal ses i lyset af, at hændelsesforløbet efter selskabets opfattelse fremstår ganske urealistisk.

For det første har klager angivet, at han var i B. for at besigtige et grundstykke. Ulykken skete imidlertid kl. 3 om morgenen, hvor det - også ifølge politirapporten - var mørkt, så det forekommer særdeles mærkværdigt, at klager skulle mene, at han ville få noget ud af en sådan besigtigelse.

For det andet har klager IKKE ved uheldet pådraget sig en hjernerystelse, selvom han selv måtte være af den opfattelse. Dette er dokumenteret ved skadestuejournalen. Så meget desto mere undrer selskabet sig over, at klager (som advokat) skulle forlade den havarerede bil, der stod ude på vejbanen, og undlade at alarmere politi og redningsvæsen, men i stedet gå til en bagerforretning (og ikke de nærliggende huse) for at ringe efter en taxa og blive kørt hjem.

For det tredje undrer selskabet sig stærkt over, at klager først blev 'genset' næsten 3 timer efter uheldet, da han dukkede op i bagerforretningen, og lånte telefonen for at ringe efter en taxa.

For det fjerde undrer selskabet sig over, at klager selv angiver, at han var stået tidligt op, som han altid gør, for at køre mod familiens sommerhus. Alligevel har klager øjensynligt efter ulykken haft behov for at lægge sig til at sove på jorden under de 3 timer mellem ulykken og ankomsten til bagerforretningen, ligesom klager efter eget udsagn blev kørt hjem af taxaen, hvor han - igen - lagde sig til at sove.

For det femte kan selskabet blot konstatere, at uheldet er sket i en blød venstrekurve med gode oversigtsforhold, hvor det er svært at se anden årsag til en ulykkes indtræden end enten fuldstændigt fravær af opmærksomhed eller påvirkning hos føreren.

Sammenfattende har selskabet som følge heraf fastholdt, at der ikke kan ske udbetaling af erstatning, før klager medvirker til opklaring af hændelsesforløbet i perioden op til ulykken, idet klager ikke på noget tidspunkt har medvirket hertil.

Dette særligt set i lyset af det forhold, at klager - som advokat - vælger at forlade bilen straks efter uheldet og undlade at alarmere politi og redningsvæsen, ligesom klager af to uafhængige vidner - PJ og E. - beskrives som fremtrædende beruset, da han bliver set efter ulykken. Der findes dog som bekendt ingen objektiv verifikation heraf.

Selskabets stillingtagen
Selskabet fastholder, at selskabet ikke er forpligtet til at udbetale erstatning, når klager konsekvent undlader og har undladt at bidrage med oplysning til bedømmelse af skaden, herunder særligt i relation til spørgsmålet om skaden er forvoldt ved selvforskyldt beruselse eller grov uagtsomhed, jf. FAL §§ 18 og 20.

Selskabet henviser herved til FAL § 22 smh. § 21, stk. 4, idet selskabet ikke er givet det (fuldstændige) bedømmelsesgrundlag for vurdering af skaden, og idet jeg på vegne selskabet ikke skal lægge skjul på, at selskabet fortsat må have mistanke til, at skaden er forvoldt ved selvforskyldt beruselse og/eller grov uagtsomhed, når henses til det samledes skadeforløb.

Det bemærkes, at selskabet først den 18. november 2008 har modtaget meddelelse om, at bilen er totalskadet, jf. bilag ... Bilens handelsværdi er af taksator anslået til kr. 1.020.000. Det fremhæves, at den sene taksering af bilen skyldes, at der findes så få eksemplarer af bilen i Danmark, at der fra udlandet har skulle indhentes reservedelsoplysninger for at få fastlagt, om reparation kunne betale sig eller ej. Reparationen er af taksator opgjort til kr. 811.000.

Afslutningsvis bemærker selskabet til klagen, at en eventuel forrentning af en mulig erstatning tidligst kan løbe fra 14 dage efter modtagelsen af taksatorrapporten, idet selskabet - som angivet ovenfor - uden held har forsøgt at formå klager til at fremkomme med oplysninger af betydning for vurderingen af selskabets erstatningspligt.

Ligeledes bemærkes det til klagers 'provokation', at klager er velkommen til for egen regning at indhente og fremsende en erklæring fra en speciallæge om sit påståede hukommelsestab i anledning af ulykken."

Klageren anførte herefter i skrivelse af 21/1 2009 til nævnet:

"Som anført i korrespondancen med selskabet var jeg på uheldstidspunktet iført en mørk jakke og ikke en lys kortærmet skjorte, som beskrevet af 'vidnerne' i politirapporten. Den person, som de såkaldte vidner har set, kan derfor ikke have været mig. Min påklædning må vel i øvrigt kunne bekræftes af 'E.' i bagerforretningen. Jeg har i den forbindelse noteret mig, at selskabet fortsat ikke ønsker at fremlægge resultatet af sine undersøgelser, og det må derfor lægges til grund, at undersøgelsernes resultat i det hele understøtter min forklaring i sagen.

Det bestrides fortsat, at jeg ikke har ønske om at oplyse sagen. Jeg har således både mundtligt over for OK Taksations O.R. og skriftligt oplyst om min færden op til uheldet. Jeg henviser bl.a. til min mail af 25.6.2008, der fremlægges som sagens bilag …

Det er manipulerende, når det anføres, at 'Klager *huskede*, at hans briller var ødelagt ved ulykken, ……..'. Jeg kunne ved selvsyn konstatere, at mine briller var ødelagt.

Det er også manipulerende og direkte i strid med mine oplysninger, når det anføres, at jeg lagde mig til at sove et eller andet sted. Jeg har klart givet udtryk for, at jeg ikke kan huske det nærmere begivenhedsforløb omkring uheldstidspunktet. Eneste forklaring på, at der hengår hen ved 3 timer fra uheldet til jeg indfinder mig ved bageren er vel, at jeg må være besvimet efter uheldet.

Det er endvidere manipulerende, når det anføres, at 'Da han kom hjem gik han i seng og vågnede senere på dagen, ...'. Det er rigtigt, at jeg hvilede mig, da jeg kom hjem. Jeg var groggy og utilpas, men turde ikke lægge mig til at sove. Jeg fandt generne naturlige efter det voldsomme uheld. Først senere på dagen overtalte min hustru mig til at tage på skadestuen, hvor der blev givet commotio-varsel.

Endvidere bemærkes, at tallet 15 på Glasgow-scalaen alene er et udtryk for, at jeg på undersøgelsestidspunktet var ved fuld bevidsthed, jfr. den som bilag … vedlagte beskrivelse af Glasgow Coma Scale. I henhold til bilagets tabel 2 er scoren 15 udtryk for let initial sværhed, hvilket sædvanligvis er udtryk for hjernerystelse, jfr. kommentaren til tabellen. Scoren er således på ingen måde dokumentation for, at jeg ikke pådrog mig hjernerystelse ved uheldet.

Groggy og omtumlet var jeg formodentlig også på det tidspunkt, hvor jeg indfandt mig hos bageren. Og så var jeg ikke i besiddelse af mine briller med stærk styrke. Det forekommer derfor ret naturligt, at 'E.' beskriver mig som omtumlet. I øvrigt nævner 'E.' tilsyneladende ikke noget som helst om spirituslugt eller lignende.

Det er heller ikke korrekt, at det først er i klageskriftet, at jeg forklarer, at jeg arbejdede på mit hjemmekontor lørdag den 24.5.2008. Oplysningen fremgår af min mail af 25.6.2008 (bilag …).

Og så må jeg endnu engang påpege, at der ikke er noget som helst mærkværdigt i, at jeg på vej til vores sommerhus i T. ville besigtige et grundstykke ved B., når jeg nu alligevel kørte i området. Tanken var alene at fastslå grundstykkets beliggenhed, specielt i.f.t. anden bebyggelse.

Det fastholdes, at skadestuejournalen godtgør, at der blev givet commotio-varsel. Omvendt dokumenterer journalen ikke, således som selskabet tilsyneladende forsøger at give udtryk for, at jeg ikke pådrog mig hjernerystelse. Commotio-varslet sammenholdt med uheldets voldsomhed dokumenterer netop det modsatte. Scoren 15 på Glasgow-scalaen ændrer ikke herved.

Det er manipulerende og rent tankespind, når det anføres, at 'klager selv angiver, at han var stået tidligt op, som han altid gør, for at køre mod familiens sommerhus. Alligevel har klager øjensynligt efter ulykken haft behov for at lægge sig til at sove på jorden under de 3 timer mellem ulykken og ankomsten til bagerforretningen, ligesom klager efter eget udsagn blev kørt hjem af taxaen, hvor han - igen - lagde sig til at sove'. Som anført adskillige gange har jeg ingen sikker viden om, hvad der er foregået i tiden omkring ulykkestidspunktet, og det forekommer derfor tankevækkende, at selskabets advokat mener sig i stand til at foretage den citerede beskrivelse af begivenhedsforløbet. Jeg må gentage, at disse oplysninger ikke kommer fra mig!

Årsagen til ulykken er uafklaret, men det bestrides, at der ikke kan være anden årsag til ulykken end 'fuldstændig fravær af opmærksomhed eller påvirkning hos føreren'.

Det fastholdes, at jeg har medvirket til opklaring af hændelsesforløbet, og det henstår som aldeles uklart, hvad det er for oplysninger som selskabet mangler. Sagsakterne og svarskriftet dokumenterer med al ønskelig tydelighed, at selskabet forsøger at bortforklare sin erstatningspligt under påskud af utilstrækkelige oplysninger. Blot konkretiserer selskabet ikke, hvad det er for oplysninger som mangler, Det forekommer indlysende, at selskabets handlemåde er i strid med tanken i Forsikringsaftaleloven og bevisbyrdereglerne.

Jeg har oplyst, at skaden ikke er forvoldt ved selvforskyldt beruselse og/eller grov uagtsomhed, og selskabet har ikke godtgjort det modsatte.

Selskabet giver udtryk for, at det ikke er i besiddelse af det fuldstændige bedømmelsesgrundlag. Det er min opfattelse, at selskabet er i besiddelse af det fuldstændige bedøm-

melsesgrundlag, og uden nogen nærmere dokumentation for at der mangler oplysninger, herunder hvilke oplysninger der mangler, kan der ikke lægges nogen som helst vægt på selskabets standpunkt.

Vedrørende den nu fremkomne taksatoropgørelse, hvor bilen vurderes som totalskadet, gøres det gældende, at bilens værdi på ulykkestidspunktet var 1.100.000 kr. Jeg henviser til sammenligningspriser på tilsvarende biler, søgt via internettet. Jeg henviser i øvrigt til, at det er bilens værdi på ulykkestidspunktet, der er afgørende for værdifastsættelsen, og ikke værdien på tidspunktet for taksatoropgørelsen - omtrent 7 måneder efter ulykken!

Det bestrides, at forrentning af erstatningen tidligst kan løbe fra 14 dage efter modtagelsen af taksatorrapporten. Selskabet har ikke gjort hvad det kunne og burde for at fremskynde taksationen. Uden nogen nærmere dokumentation for sagsgangen og tidsforbruget vedrørende taksatoropgørelsen gøres det gældende, at selskabet kunne have været i besiddelse af en taksatoropgørelse senest 14 dage efter ulykkens dato, og at der derfor skal ske forrentning fra og med den 25.6.2008."

Selskabets advokat anførte i skrivelse af 4/2 2009 til nævnet:

"Klager har flere steder i brevet af 21. januar 2009 angivet, at der i min besvarelse på vegne selskabet skulle være anvendt bevidst urigtige og manipulerende oplysninger. Det er selvsagt ikke korrekt.

Jeg har i svaret på vegne selskabet refereret de oplysninger, der foreligger i sagen i form af undersøgelser foretaget af OK Taksation, hvis konsulent O.R. har haft møder og samtaler med klager. Min angivelse i svarbrevet er således alene en gengivelse af det referat, som O.R. har angivet om samtalerne.

Klager er naturligvis velkommen til at bestride, at O.R. har givet korrekt referat af samtalerne, men selskabet lægger O.R.s forklaring til grund, herunder særligt referatet af klagers angivelse af, at han efter uheldet lagde sig til at sove, og at han efter at være kørt fra bagerforretningen tog hjem og lagde sig til at sove.

Ankenævnets opmærksomhed henledes i den forbindelse i øvrigt igen på, at klager alt andet lige ikke valgte at alarmere hverken politi eller redningskorps i forbindelse med skadens indtræden, hverken umiddelbart efter uheldet eller ved ankomst til bagerforretningen eller efter hjemkomst til privatadressen.

I relation til spørgsmålet om manglende oplysninger bemærkes det, at selskabet meget konsekvent har anmodet om en nærmere redegørelse for klagers færden i de sidste 12 timer op til skaden. Denne konkrete redegørelse har selskabet aldrig modtaget.

Herudover kan jeg blot henvise til angivelserne i mit brev af 22. december 2008 for så vidt angår selskabets begrundelse for at fastholde afvisningen af - på det foreliggende grundlag - erstatning.

Særligt i relation til taksators vurdering af totalskaden på køretøjet er det selvsagt korrekt når klager angiver, at det er handelsværdien pr. skadedatoen der er afgørende for en eventuel erstatningsfastsættelse. Der er tale om et specialkøretøj, som der findes meget få eksemplarer af i Danmark og taksator har som følge heraf måtte foretage en skønsmæssig vurdering.

Selskabet vil - som et alternativ til et eventuelt syn og skøn - kunne acceptere en værdiansættelse på kr. 1.060.000, svarende til halvdelen af beløbet på kr. 80.000 der i forskel mellem taksators vurdering og klagers krav. I modsat fald må klager sandsynliggøre at bilens værdi på skadestidspunktet oversteg kr. 1.020.000 som vurderet."

Som følge heraf anførte klageren i skrivelse af 20/2 2009 til nævnet:

"Således som sagen foreligger oplyst fra selskabets side, har hverken jeg eller ankenævnet nogen sikker viden om, hvorvidt selskabet har oplyst klagesagen objektivt, og at selskabet ikke ligger inde med oplysninger, som støtter mit standpunkt. Ved ikke at fremlægge noget som helst skriftligt materiale, har selskabet bragt sig i en situation, hvor det kan sortere i oplysningerne og fremlægge sagen, således som bedst tjener selskabets standpunkt.

Jeg kan ikke genkende selskabets referat af min samtale med OK Taksations O.R., og da jeg ikke har noget som helst grundlag for at antage, at O.R. har skrevet forkert i det referat, som jeg i øvrigt aldrig har læst eller underskrevet, må divergensen skyldes, at selskabet ikke har været tilstrækkelig omhyggelig med at referere fra referatet.

Det giver mig således fortsat anledning til stor undren, at selskabet nægter at fremlægge sit materiale i sagen.

Det forhold, at selskabet forsøger at forplumre sagens nærmere omstændigheder, ændrer imidlertid ikke ved, at der - ubestridt - er sket en forsikringsbegivenhed, som har påført den forsikrede bil skade, at selskabet ikke har løftet bevisbyrden for, at skaden er sket under omstændigheder, som er undtaget fra forsikringsdækning, og at selskabet derfor er forpligtet til at betale erstatning.

Hvad angår værdiansættelsen af bilen, kan jeg oplyse, at jeg er indforstået med at acceptere den af selskabet nu opgjorte værdi på 1.060.000 kr., som er 40.000 kr. (!) mere end selskabets oprindelige værdiansættelse."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at selskabet ikke har godtgjort, at klageren har forvoldt skaden ved selvforskyldt beruselse eller grov uagtsomhed.

Nævnet finder endvidere, at forrentningen skal ske som krævet af klageren.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Selskabet, Himmerland Forsikring gs., skal udbetale klageren 1.060.000 kr. med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24 fra den 25/6 2008.

J. Hermann